SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e–mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/631/2024/15098/RN Katowice, dnia 30.07.2025r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023", od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska, Gospodarki Odpadami i Rolnictwa w Urzędzie Miejskim w Piekarach Śląskich, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Piekary Śląskie, Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., o treści sentencji: „orzekam odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8"."

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Stebnicka
Anna Gwizdal – Świętoń

na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2025r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.), art. 39 ust. 1, ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 609 z późn. zm.), § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839 z późn. zm.), ust. 5 pkt 1 lit. k i ust 5 pkt 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169) oraz § 9 ust. 1 i załącznik Nr 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021r. poz. 2404), po rozpatrzeniu wniosku inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 8 września 2021r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka ww. przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – (...) – reprezentowany przez pełnomocnika (...). W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023"), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:
   a) art. 7, art. 77, art. 80 i art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak wyczerpującego zebrania materiału dowodowego, jak również kompleksowego i wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, oraz
   b) art. 7a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, polegające na braku rozstrzygnięcia istniejących wątpliwości co do treści i sposobu interpretacji normy prawa lokalnego (zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom) na korzyść odwołującej się strony, w sytuacji gdy na terenie działki na obszarze przewidującym zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego jest możliwość prowadzenia działalności gospodarczej;
2) naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:
   a) art. 59 ust. 1, art. 63 oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez zaniechanie przeprowadzenia rzeczywistej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności poprzez brak uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, i orzekanie wyłącznie w oparciu o wadliwą interpretację planu zagospodarowania przestrzennego, oraz
   b) § 7 i § 37 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r., poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powołany akt zabrania lokalizacji planowanego przez odwołującą się stronę przedsięwzięcia, mimo że w rzeczywistości plan ten zakazuje jedynie lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem.

Wskazując na powyższe naruszenia prawa pełnomocnik odwołującej się strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się strony przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OSś.6220.19.2023 z dnia 23 sierpnia 2024r. organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – (...) – reprezentowany przez pełnomocnika (...), pismem z dnia 8 września 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach", wystąpił do Prezydenta Miasta Bytomia – organu pierwszej instancji – o

wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", przewidzianego do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek. W treści tego wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: dokument zatytułowany: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach" z dnia 8 września 2021r., dokument zatytułowany: „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8"", wykonany we wrześniu 2021r., poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, wypisy z rejestru gruntów, oświadczenie inwestora z dnia 3 września 2021r., pełnomocnictwo udzielone (...) w dniu 28 lipca 2021r. do działania w sprawie w imieniu inwestora; dowód uiszczenia opłaty skarbowej od tego pełnomocnictwa oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej w związku z wydaniem decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do Prezydenta Miasta Bytomia – organu pierwszej instancji – w dniu 9 września 2021r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r., zatytułowanym: „Wezwanie", Prezydent Miasta Bytomia – organ pierwszej instancji – wystąpił do pełnomocnika inwestora o uzupełnienie wniosku zawartego w piśmie z dnia 8 września 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach".

Pismem z dnia 6 października 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach", pełnomocnik inwestora – w odpowiedzi na pismo Prezydenta Miasta Bytomia – organu pierwszej instancji – Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r. – przesłał do organu pierwszej instancji dodatkowe dokumenty, w tym: mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej; podpisaną stronę tytułową raportu; podpisane oświadczenie autora raportu; ww. dokumenty na elektronicznych nośnikach danych, oraz przedstawił dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 8 października2021r.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 21 października 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania", Prezydent Miasta Bytomia – organ pierwszej instancji – poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że na wniosek inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko polegającego

na: „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8".

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Prezydent Miasta Bytomia – organ pierwszej instancji – decyzją Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8". W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – (...) – reprezentowany przez pełnomocnika (...) (pismo z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021").

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021", decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN z dnia 8 sierpnia 2023r. orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Ponownie prowadząc postępowanie w sprawie Prezydent Miasta Bytomia – organ pierwszej instancji – pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 6 października 2023r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach o wyznaczenie innego organu do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8".

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/617/2023/21520/KK z dnia 8 listopada 2023r. postanowiło wyznaczyć Prezydenta Miasta Piekary Śląskie do załatwienia ww. sprawy jako organ pierwszej instancji, to jest do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą; „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8". W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 15 listopada 2023r. Prezydent Miasta Bytomia przekazał akta sprawy do Prezydenta Miasta Piekary Śląskie, to jest organu pierwszej instancji wyznaczonego przez Kolegium postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/617/2023/21520/KK z dnia 8 listopada 2023r., do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8".

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się m. in.:

1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenów oznaczonych symbolami 06PU, 07PU, 09PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;
2) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia

27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenów oznaczonych symbolami 01KDL, 03KDL – tereny dróg publicznych klasy L;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenu oznaczonego symbolem 02Z – tereny zieleni;
4) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenu oznaczonego symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, w granicach którego znajduje się większa część działki Nr 651/8, obręb Bobrek, k.m. 2;
5) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenu oznaczonego symbolem 01KDL – tereny dróg publicznych klasy L, w granicach którego znajduje się niewielka część działki Nr 651/8, obręb Bobrek, k.m. 2;
6) pismo Naczelnika Wydziału Architektury w Urzędzie Miejskim w Bytomiu Nr AAP.6724.632.2023 z dnia 13 grudnia 2023r.

Pismem Nr OSś.6220.19.2023 z dnia 31 stycznia 2023r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania", Prezydent Miasta Piekary Śląskie – organ pierwszej instancji wyznaczony przez Kolegium do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/617/2023/21520/KK z dnia 8 listopada 2023r. – poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że na wniosek inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8".

W toku postępowania organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu oraz Marszałka Województwa Śląskiego o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a następnie wystąpił do ww. organów o pozostawienie sprawy bez biegu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor – (...) – reprezentowany przez pełnomocnika (...), i w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023".

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze

znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariancie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl. art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko: a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: – ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, – uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, – wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4 (pkt 1), a w k. przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (pkt 2).

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", przewidziane do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek, w świetle zapisów ww. rozporządzenia zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 41, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,

a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023", od decyzji organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygania tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu

postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023", od decyzji organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", przewidzianego do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r. zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w

ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,

2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem" postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, art. 39 ust. 1, ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ust. 5 pkt 1 lit. k i ust 5 pkt 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości oraz § 9 ust. 1 i załącznik Nr 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, po rozpatrzeniu wniosku inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 8 września 2021r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8",

przewidzianego do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka ww. przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023", od decyzji organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., Kolegium zauważa, że za strony tego postępowania organ pierwszej instancji uznał: inwestora – (...), Gminę Bytom, spółkę Kompania Węglowa S.A. z siedzibą w Katowicach, spółkę Węglokoks Kraj S.A. z siedzibą w Piekarach Śląskich, spółkę Górażdże Beton sp. z o.o. z siedzibą w Choruli, spółę BIT & ROD POLAND sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu, oraz osoby fizyczne: (...), (...) oraz (...), co wynika m. in. z rozdzielnika zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że: „(...) 3. Mając na uwadze fakt, iż inwestor zgodnie z art. 74 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w toku postepowania prowadzonego przez Gminę Bytom, jako załącznik dołączył wypis z rejestru gruntów, co za tym idzie poniósł koszty ich uzyskania, a decyzja została uchylona, Gmina Piekary Śląskie zwróciła się z „wnioskiem o udostepnienie danych zgromadzonych w rejestrze publicznym" z dnia 17 stycznia 2024r. do Wydziału Geodezji Urzędu Miasta Bytom o wydanie wspomnianego wypisu, na podstawie prowadzonego postepowania publicznego zgodnego z art. 73 ust. 1. Ad. 3 W dniu 22 stycznia 2024r. Wydział Geodezji Urzędu Miasta Bytom ustosunkował się do wniosku w odpowiedzi przesłał wspomniany wypis z rejestru gruntów, informując tutejszy organ, o aktualnych stronach postępowania. 4. Gmina Piekary Śląskie pismem z dnia 31 stycznia 2024r wszczęła postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, o czym zostały indywidualnie poinformowane wszystkie strony postępowania to jest: • pełnomocnik inwestora: (...) (...) • Prezydent Miasta Bytom gospodarujący zasobem nieruchomości Miasta Bytom (...) • Kompania Węglowa S.A • Węglokoks Kraj S.A • Górażdże Beton sp. z o.o. • BIT & ROD POLAND sp. z o.o. • Inne strony postępowania będące osobami fizycznymi (dalej jako strony postępowania) (...)."

Kolegium zauważa jednak, że z akt sprawy, w tym z treści znajdującego się w aktach sprawy pisma Wydziału Geodezji Urzędu Miasta Bytom z dnia 22 stycznia 2025r. nie wynika kto jest stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją. Z treści ww. pisma nie wynika bowiem kto jest stroną w tym postępowaniu, to jest podmiotem, o którym mowa w art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a w szczególności by ww. podmioty były stronami tego postępowania.

Kolegium zauważa również, że w aktach sprawy znajduję się dokumenty złożone przez inwestora w toku postępowania, to jest mapa z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej oraz wypisy z rejestru gruntów, dla nieruchomości znajdujących się w ww. obszarze, w oparciu o które Prezydent Miasta Bytomia – działając jako organ pierwszej instancji – za strony postępowania uznał: inwestora – (...), Gminę Bytom, Skarb Państwa – w imieniu którego działał Prezydent Miasta Bytomia, spółkę Węglokoks Kraj S.A. z siedzibą w Piekarach Śląskich, spółkę Nieruchomości KW sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, spółkę Górażdże Beton sp. z o.o. z siedzibą w Choruli, oraz

osoby fizyczne, to jest (...), (...)i (...). Ww. ustalenia kręgu stron w postępowaniu zaakceptowało Kolegium orzekając decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN z dnia 8 sierpnia 2023r., którą orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. Taki sam krąg postępowania Kolegium wskazało w postanowieniu Nr SKO.OSW/41.9/617/2023/21520/KK z dnia 8 listopada 2023r., którym postanowiło wyznaczyć Prezydenta Miasta Piekary Śląskie do załatwienia ww. sprawy jako organ pierwszej instancji.

W ocenie Kolegium w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją, które trwa od 9 września 2021r. mógł ulec zmianie krąg stron, jednakże z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego nie wynika w jaki sposób zmienił się ww. krąg stron w tym postępowaniu, to jest podmiotów, o których mowa w art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Kolegium zauważa również, że z uwagi na brak materiału dowodowego w aktach sprawy – co wyżej zostało już wskazane – Kolegium nie ma możliwości dokonania ustaleń w tym zakresie.

W tym miejscu Kolegium wskazuje dodatkowo, że organ pierwszej instancji uznał za stronę spółkę Kompania Węglowa S.A. z siedzibą w Katowicach i doręczał jej korespondencję w sprawie, w tym zaskarżoną decyzję. Przy czym podmiot ten przestał istnieć i z dniem 29 czerwca 2017r. został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego. Zatem organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie i skierował zaskarżoną decyzję do podmiotu nieistniejącego w dacie jej wydania, co stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe ustalenia wymaga kto jest aktualnym następcą prawnym ww. podmiotu, to jest spółkę Kompania Węglowa S.A. z siedzibą w Katowicach i przeprowadzenie postępowania z jego udziałem. Podmiot ten nie został ustalony przez organ pierwszej instancji i nie otrzymywał w toku postępowania żadnych pism w tym zaskarżonej decyzji. Tym samym ww. podmiot został pozbawiony czynnego udziału w toczącym się postępowaniu.

Kolegium wskazuje również, że w świetle akt sprawy stroną w postępowaniu jest Skarb Państwa – w imieniu którego działa Prezydent Miasta Bytomia – właściciel m. in. znajdującej się w zasięgu oddziaływania ww. przedsięwzięcia działki Nr 246/8, działki Nr 653/8 oraz działki Nr 481/5, przy czym również ten podmiot, to jest Skarb Państwa nie został potraktowany przez organ pierwszej instancji jako strona tego postępowania i nie otrzymywał w toku postępowania żadnych pism w tym zaskarżonej decyzji. Tym samym ww. podmiot został pozbawiony czynnego udziału w toczącym się postępowaniu.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji, w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją nie ustalił prawidłowo stron postępowania.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten

powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści." (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13)."

Nieprawidłowe określenie kręgu stron postępowania stanowi kwalifikowaną wadę procesową, która stanowi podstawę wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia

postępowania na wniosek strony w przypadku określonym w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego lub stwierdzenia jej nieważności w sytuacji wskazanej w art. 156 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, natomiast w postępowaniu odwoławczym uzasadnia uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Prawidłowe określenie strony podmiotowej postępowania wpływa na prawidłowość przebiegu tego postępowania. Uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić w całości.

Organ pierwszej instancji będzie zatem zobowiązany jeszcze raz przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w tym zakresie i ustalić prawidłowo krąg stron przedmiotowego postępowania, a następnie zapewnić im czynny udział w postępowaniu.

Z uwagi na wyżej wskazane uchybienie w zakresie ustalenia strony podmiotowej w postępowaniu oraz doręczenia pism stronom postępowania organ pierwszej instancji nieprawidłowo zastosował także procedurę określoną w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ ma obowiązek informowania stron postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem rozstrzygnięcia. W myśl orzecznictwa sądów administracyjnych, organ administracyjny, w momencie gdy zamierza przejść z fazy wyjaśniającej postępowania do fazy jurysdykcyjnej winien poinformować stronę, zawiadamiając ją o możliwości skorzystania z uprawnień określonych w przepisie art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji dokonał stosownego zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, przy czym nie otrzymały go wszystkie podmioty będące stronami przedmiotowego postępowania, czym zostały naruszone ich uprawnienia procesowe. W wyniku takiego uchybienia strona pozbawiona jest bowiem możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w zakresie wszystkich dowodów mających stanowić podstawę faktyczną decyzji lub postanowienia, wskutek czego dochodzi do sytuacji, w której prawa strony do obrony jej interesów w postępowaniu administracyjnym doznają poważnego ograniczenia. Naruszenie ww. przepisu – zdaniem sądów administracyjnych – ma istotny wpływ na wynik sprawy i musi skutkować uchyleniem decyzji (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2005r.; sygn. akt: III SA/Wa 1904/04).

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji, uzasadniając odmowę wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnił niezgodnością ww. planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że: „(...) Założenia MPZP dla przedmiotowego terenu: (...) Analizując powyższe założenia MPZP organ prowadzący postępowanie stwierdził, iż dla wskazanego terenu nie zostały przewidziane jednoznaczne ustalenia dotyczące gospodarowania odpadami, które byłyby zgodnie z § 9 ust .1 oraz wskazanym w tym przepisie załącznikiem Nr 1 „I. Symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego" – rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...) Powyższe rozporządzenie jasno wskazuje, że projektując graficzną część MPZP, powinno się stosować oznaczenia literowe oraz graficzne dotyczące przeznaczenia terenów. Właściwie zastosowana symbolika klasy przeznaczenia terenów infrastruktury technicznej, przeznaczonej na gospodarowanie odpadami to „IO" oraz ciemnoszary kolor. Nieokreślenie w

części graficznej MPZP terenów takiej infrastruktury, może wskazywać, iż było to celowe działanie zmierzające do nierozwijania działalności związanej z gospodarowaniem odpadami. Przy ustalaniu znaczenia normy zawartej w art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, trzeba mieć na uwadze, że ustawodawca w katalogu zamkniętym określił przypadki stanowiące wyjątek od zasady, według której wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga stwierdzenia zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami MPZP ze względu na wpływ na środowisko. Ze względu na klasyfikację przedsięwzięcia wobec rozporządzeń: • rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (...), • § 2 – to jest zawsze znacząco – rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...) przedmiotowa działalność powinna być uwzględniona w planie MPZP części obszaru Karbia w Bytomiu gdyż ma wpływ na okoliczne środowisko. Odwołując się do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 1 sierpnia 2012r., II OSK 829/11, Lex Nr 1252202 pragniemy zauważyć, iż „nie wystarczające jest stwierdzenie braku sprzeczności planowanej lokalizacji przedsięwzięcia z MPZP, ponieważ taka interpretacja art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko byłaby sprzeczna z motywem ustawodawczym tego przepisu. Prowadziłaby do niczym nie uzasadnionej i nadmiernej swobody interpretacji przepisów miejscowych planów zagospodarowania. Przeznaczenie terenu w planie, jak również istniejący stan zagospodarowania powinien być bliźniaczy z planowaną działalnością" o czym poinformował Wydział Geodezji Urzędu Miasta Bytom pismem z dnia 13 grudnia 2023r. wskazując, „że teren 06PU nie jest przeznaczony w planie pod funkcje stricte związane ze zbieraniem lub przetwarzaniem odpadów" a „wnioskowane przedsięwzięcie, polegające na budowie dwóch płyt bioremediacynych wraz z infrastrukturą techniczną nie stanowi procesu produkcji lub jego części". W odniesieniu do przeznaczenia terenu, trzeba nadmienić, że planowana inwestycja w ocenie tut. organu, nie spełnia przesłanek mogących sądzić, iż jest to usługa rozumiana jako działalność gospodarcza „służąca zaspokajaniu potrzeb ludności" zgodnie z § 4 pkt 22 MPZP z dnia 27 maja 2015r. Pragniemy nadmienić, że procedura przygotowywania i uchwalania MPZP jest jawna i przedsiębiorca może zgłaszać swoje wnioski do planu. Podsumowując powyższe informacje, należy uznać, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie mieści się w granicach przeznaczenia terenu, wskazanych przez miejscowy plan w części opisowej, jak również w części graficznej. Chcąc właściwie wypełnić obowiązek wyczerpującej analizy zgodności inwestycji z MPZP, wynikający z założeń art. 80 ust. 2, tut. organ na podstawie wizji lokalnej, ustalonych stron postępowania, na które oddziałuje przedsięwzięcie oraz wspomagając się mapą wyszukiwarki internetowej „Google", sprawdził ukierunkowanie prowadzonych w pobliżu działalności, dochodząc do wniosków, że ich zakres działalności właściwie wpisują się w podstawowe przeznaczenie terenu, to jest są to działalności stricte związane z produkcją bądź usługami. W związku z powyższym, organ prowadzący postępowanie ma obowiązek wydać decyzję odmowną, wobec postępowania pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce 651/8", gdyż należy uznać, iż wnioskowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z przeznaczeniem terenu, jak również nie jest tożsame z ukierunkowaniem istniejącego zagospodarowania terenu. (...)."

Kolegium zauważa jednak, że owej sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ pierwszej instancji nie wykazał w toku postępowania oraz nie uzasadnił w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Kolegium wskazuje zatem, że z akt sprawy wynika, że planowana inwestycja planowana jest do realizacji w Bytomiu, obręb Bobrek, na działce Nr 651/8, będącej własnością inwestora. W toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ustalił, iż teren, na którym przewiduje się realizację ww. przedsięwzięcia, to jest północna część działki Nr 651/8, znajduje się w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu (tekst jedn.: Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590).

Zgodnie z zapisami ww. planu przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenie oznaczonym symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej (w większej części) oraz w niewielkiej, południowo – zachodniej części na terenie oznaczonym symbolem 01KDL – tereny dróg publicznych klasy L.

Kolegium wskazuje, że w świetle zapisów § 3 ust. 1 ww. planu „na rysunku planu obowiązują następujące oznaczenia graficzne będące ustaleniami planu:
(...)
2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, wraz z numerami oraz oznaczeniami literowymi dotyczącymi przeznaczenia terenu:
a) tereny zabudowy:
(...)
– PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej,
(...)
c) tereny infrastruktury i komunikacji:
(...)
– KDL – tereny dróg publicznych klasy L,
(...)".

Stosownie do postanowień § 4 ust. 11 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przepisach odrębnych lub przywołanych ustawach i rozporządzeniach, należy przez to rozumieć odpowiednie, obowiązujące na dzień uchwalenia niniejszego planu, przepisy ustaw wraz z ich aktami wykonawczymi.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 12 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu podstawowym należy przez to rozumieć ustalony planem, przeważający sposób zagospodarowania i zabudowy powierzchni działki budowlanej, w granicach terenu wyznaczonego liniami rozgraniczającymi.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 13 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu uzupełniającym należy przez to rozumieć ustalony planem, uzupełniający przeznaczenie podstawowe, sposób zagospodarowania i zabudowy, stanowiący nie więcej niż 49 % powierzchni działki budowlanej, o ile w ustaleniach szczegółowych rozdziału 3 nie określono inaczej.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 22 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach należy przez to rozumieć działalność gospodarczą służącą zaspokajaniu potrzeb ludności.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 24 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach nieuciążliwych należy przez to rozumieć usługi, niezaliczone do usług: hotelarskich o których mowa w pkt 23, uciążliwych, o których mowa w pkt 25 oraz usług użyteczności publicznej o których mowa w pkt 26, niepowodujące przekroczenia standardów jakości środowiska lub standardów emisyjnych poza terenem, do którego właściciel posiada tytuł prawny.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 25 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach uciążliwych należy przez to rozumieć usługi związane z budownictwem, transportem, magazynowaniem, handlem hurtowym, obsługą i naprawą pojazdów mechanicznych i motocykli, stacje paliw, usługi komunalne oraz rzemiosło lub usługi niezaliczane do usług nieuciążliwych w rozumieniu pkt 24.

W rozdziale 2 ww. planu, zatytułowanym: „Ustalenia obowiązujące dla całego obszaru objętego planem", zostały zawarte m. in. następujące zasady:
„§ 7. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.
1. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.
(...)
4. W zakresie ochrony powietrza ustala się:
1) nakaz utrzymania emisji do środowiska na poziomach nie przekraczających dopuszczonych wartości, określonych zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska od istniejących, przebudowanych i nowo budowanych obiektów, a także prowadzonych działalności oraz stosowanie urządzeń chroniących środowisko w celu ograniczenia emisji do powietrza;
(...)
3) poza terenami oznaczonymi symbolami 01PU, 02PU, od 06PU do 09PU oraz 01P zakaz magazynowania i składowania na otwartej przestrzeni surowców i materiałów pylących.
(...)
5. W zakresie ochrony wód ustala się:
2) nakaz zabezpieczenia inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych przed przenikaniem zanieczyszczeń, stosownie do lokalnych warunków hydrogeologicznych;
3) zakaz stosowania rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, które mogłyby powodować dostawanie się ścieków nieoczyszczonych do gruntu, w tym zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu.
6. W zakresie postępowania z odpadami ustala się:
1) prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
2) nakaz sytuowania miejsc do zbierania odpadów komunalnych w sposób wkomponowany w otoczenie, przy zastosowaniu osłon oraz zabezpieczeń przed infiltracją wód opadowych;
3) zakaz lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem;
4) poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU, ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5;
5) na terenach oznaczonych symbolami 01U, 01P, 01PU oraz 02PU, dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych;
6) dopuszczenie magazynowania odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach.
7. W zakresie ochrony powierzchni ziemi ustala się:
1) nakaz ochrony gleby w trakcie prac budowlanych przed degradacją lub zanieczyszczeniem;
2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych;
3) zakaz magazynowania surowców i materiałów bezpośrednio na powierzchni gruntu bez zabezpieczenia powierzchni przed infiltracją wód powierzchniowych do gleb.
(...)"

Stosownie do postanowień § 37 ww. planu:

„1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 01PU do 09PU ustala się przeznaczenie:
1) podstawowe:
a) obiekty produkcyjne,
b) składy i magazyny,
c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,
d) usługi sportu z zakresu sportów motorowych na terenie 08PU,
e) parkingi i garaże;
2) uzupełniające – usługi nieuciążliwe;
3) na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU ustala się zakaz lokalizowania stacji paliw.
2. Ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:
(...)
3. Ustala się warunki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:
(...)
2) zakaz magazynowania odpadów niebezpiecznych przez ich wytwórcę, na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU, w sposób zagrażający wystąpieniem bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku, na skutek lokalnych podtopień.
(...)"

Stosownie do postanowień § 50 ust. 1 ww. planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 01KDL oraz 03KDL, ustala się przeznaczenie podstawowe – droga publiczna klasy lokalnej.

W myśl ust. 2 pkt 1 ww. paragrafu ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu, drogi oznaczonej symbolem 01KDL – od 19,4 m do 21,7 m, z lokalnymi poszerzeniami w obszarach skrzyżowań.

Kolegium zauważa, że w świetle wyżej zacytowanego fragmentu uzasadnienia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji organ ten nie przeprowadził postępowania dowodowego w zakresie zbadania zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w sposób prawidłowy.

I tak Kolegium zauważa, że aczkolwiek planowane przedsięwzięcie swoim zasięgiem – jak wynika z akt sprawy i ustaleń organu pierwszej instancji – wkracza na obszar oznaczony na ww. planie symbolem 01KDL – droga publiczna klasy lokalnej, to jednak w tym zakresie organ pierwszej instancji nie wypowiedział się co do zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak wynika natomiast z akt sprawy planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej – przy czym również w odniesieniu do ww. terenu organ pierwszej instancji nie wypowiedział się w sposób precyzyjny co do zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. De facto twierdzenia organu pierwszej instancji zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wyżej zacytowane w niniejszym orzeczeniu przez Kolegium wskazują na pobieżną analizę zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – co nie jest dopuszczalne.

Jak wynika z akt sprawy planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej.

Kolegium zauważa również, że zapisy tego planu przewidują, że na tak oznaczonym obszarze obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia

poważnej awarii przemysłowej (§ 7 ust. 1 ww. planu), przy czym z materiału dowodowego zebranego w sprawie przez organ pierwszej instancji nie wynika by ww. przedsięwzięcie było takim przedsięwzięciem. W szczególności nie przemawia za tym fakt, że przedsięwzięcie to zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikowane jest kwalifikowane, jako przedsięwzięcie zawsze znacząco oddziałujące na środowisko, oraz że planowa do budowy instalacja jest wymieniona w pkt 5 ppkt 1 lit. k i ppkt 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Zapisy tego planu przewidują również, że na ww. oznaczonym terenie:
1) obowiązuje zakaz lokalizowania składowisk odpadów (§ 7 ust. 6 pkt 3), przy czym z akt sprawy i ustaleń organu pierwszej instancji nie wynika by przedmiotowe przedsięwzięcie było składowiskiem odpadów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
2) ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5 (§ 7 ust. 6 pkt 4), przy czym ww. zapis nie dotyczy m. in. terenu oznaczonego symbolem: 06PU;
3) dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych (§ 7 ust. 6 pkt 5), przy czym ww. zapis nie dotyczy również m. in. terenu oznaczonego symbolem: 06PU;
4) dopuszcza się magazynowanie odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach, przy czym ze znajdującego się w aktach sprawy raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8", wykonanego we wrześniu 2021r. wynika, że odpady będą selektywnie magazynowane na terenie zakładu w wiacie magazynowej na posadzce betonowej (str. 6 raportu).

Kolegium wskazuje dalej, że stosownie do postanowień § 37 ust. 1 ww. planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 01PU do 09PU ustala się przeznaczenie:
1) podstawowe:
a) obiekty produkcyjne,
b) składy i magazyny,
c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,
d) usługi sportu z zakresu sportów motorowych na terenie 08PU,
e) parkingi i garaże;
2) uzupełniające – usługi nieuciążliwe;
3) na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU ustala się zakaz lokalizowania stacji paliw.

W ocenie Kolegium zapisy przywołanego § 37 ust. 1 ww. planu również nie świadczą o niezgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w każdym razie organ pierwszej instancji niezgodności tej nie wykazał.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium, na chwilę obecną organ pierwszej instancji nie wykazał niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu. Tym samym Kolegium na chwilę obecną nie podziela poglądu organu pierwszej instancji w tym zakresie, a w takiej sytuacji odmowa wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8" jest nieuzasadniona na obecnym etapie postępowania i co najmniej przedwczesna.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samym zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka", odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności".

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono

bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie, w oparciu o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Nadto organ pierwszej instancji odstąpił od przystąpienia do badania meritum sprawy z uwagi na fakt wystąpienia w jego ocenie niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 listopada 2017r., sygn. akt: IV SA/Wa 1743/17 (Lex Nr 2473723) trafnie podkreślił, że zasadnicze znaczenie dla tej kategorii spraw administracyjnych ma bezspornie zapis art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w myśl którego właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z powołanego przepisu wynika wymóg zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to podstawowe kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem, uprawnia organ administracji publicznej do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów wynikających z ustawy. A contrario, jeżeli przedsięwzięcie naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ byłby zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe. Wydawana jest wówczas decyzja odmowna. Z uwagi jednak na okoliczność, iż ocena zgodności planowanego zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego okazała się w przedmiotowej sprawie przedwczesna – organ pierwszej instancji nie zbadał tej w kwestii zgodnie ze standardami postępowania dowodowego wyznaczonego zasadą prawdy obiektywnej, całe postępowanie administracyjne w sprawie, to jest etap wstępny, jak również badanie co do meritum – w przypadku stwierdzenia zgodności zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego, musi być przeprowadzone od początku. Innymi słowy, z uwagi na błędną i przedwczesną ocenę tzw. kwestii wstępnej organ pierwszej instancji nie rozpoznał sprawy co do istoty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył wcześniej już przywołany art. 7 i art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego.

W tym miejscu Kolegium dodatkowo wskazuje, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 maja 2025r., sygn. akt: III OSK 622/25, wskazał, że: „(...) W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego znaczenie równorzędne, do powyższego zagadnienia w

przedmiocie wyłączenia organu od rozpoznania niniejszej sprawy, pozostaje stwierdzenie organu odwoławczego co do niepełnej analizy zapisów planu miejscowego, (...) Przede wszystkim wskazać należy, że zarówno Sąd pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy mieli podstawy, aby stwierdzić, że ustalenia faktyczne poczynione przez organ pierwszej instancji są nie do końca prawidłowe i nie odpowiadają zebranym dowodom, zawartym w aktach administracyjnych. Organ pierwszej instancji nie przeprowadził wszechstronnego i kompletnego postępowania dowodowego i wyjaśniającego, spełniającego wymogi art. 7 i 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, z jednoczesną oceną zebranego materiału dowodowego, stosownie do reguł wskazanych w art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego. Prawidłowo Sąd pierwszej instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż jak wynika z uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji, dokonując analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą Nr XLI11/774/2022 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 18 maja 2022r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie ulic: Koksowniczej, Zakawie, Składowej, Świerczyna – Etap 1 (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2022r., poz. 3489), organ pierwszej instancji wziął pod rozwagę jedynie zapis § 4 ust. 2 pkt 3 lit. d ww. planu miejscowego, jednocześnie analiza nie odnosiła się w żadnej części do zapisów § 8 ust. 3 planu dotyczących terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem INO, na którym położone są działki inwestycyjne. (...) W tej sytuacji prawnej i faktycznej dokonanie na etapie postępowania odwoławczego kluczowych dla rozstrzygnięcia ustaleń, odnoszących się do zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, (...), nie mogło nastąpić na etapie postępowania odwoławczego bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania (...)." (CBOSA)

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

Z uwagi na powyższe Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji orzekając w sprawie nie wypełnił również wszystkich wskazań, co do dalszego prowadzenia postępowania zawartych w decyzji Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN z dnia 8 sierpnia 2023r., którą Kolegium orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W uzasadnieniu ww. decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy – czego jednak w sprawie nie uczynił.

Tym samym nie zostały wykonane przez organ pierwszej instancji zalecenia Kolegium co do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie, zawarte w ww. orzeczeniu i są one nadal aktualne, co również uzasadnia uchylenie zaskarżonej decyzji tego organu w całości.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien zatem, w celu usunięcia ww. uchybienia, przeprowadzić postępowanie w sprawie zgodnie ze wskazaniami Kolegium zawartymi w decyzji Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN z dnia 8 sierpnia 2023r.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu

wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnotować też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już

przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien raz jeszcze zweryfikować i prawidłowo ustalić krąg stron postępowania. Następnie w trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w

sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygniecie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawna orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy organ pierwszej instancji winien również zrealizować wskazania Kolegium co do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie i usunąć uchybienia wskazane we wcześniejszym orzeczeniu Kolegium, to jest decyzji Nr SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN z dnia 8 sierpnia 2023r., którą Kolegium uchyliło w całości zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. i przekazało ww. sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi – które na dzień dzisiejszy nie zostały usunięte.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania inwestora – (...) – reprezentowanego przez pełnomocnika (...), zawartego w piśmie z dnia 12 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Piekary Śląskie z dnia 18 lipca 2024r., znak OSś.6220.19.2023", od decyzji organu pierwszej instancji Nr 57 (Nr sprawy: OSś.6220.19.2023) z dnia 18 lipca 2024r., Kolegium zauważa, że w części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach	CZŁONEK Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Robert Nowicki (na oryginale właściwy podpis)	**Katarzyna Stebnicka** (na oryginale właściwy podpis)	**Anna Gwizdal - Świętoń** (na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:
1. (…) – pełnomocnik inwestora – (…)
   Adres dla doręczeń:
   (…)
2. Gmina Bytom; ul. Parkowa 2; 41 – 902 Bytom
3. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Bytomia; ul. Parkowa 2; 41 – 902 Bytom
4. Węglokoks Kraj sp. z o.o.; ul. Generała Ziętka; 41 – 940 Piekary Śląskie
5. Górażdże Beton sp. z o.o.; ul. Cementowa 1; 47 – 316 Chorula
6. BIT&ROD POLAND sp. z o.o.; ul. Bernardyńska 1; 41 – 902 Bytom
7. (…)
8. (…)
9. (…)
10. Prezydent Miasta Piekary Śląskie; ul. Bytomska 84; 41 – 940 Piekary Śląskie; z aktami sprawy
11. aa

Do wiadomości:
1. (...)
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
   Pl. Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu
   ul. Moniuszki 25; 41 – 902 Bytom
4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
   Zarządu Zlewni w Gliwicach
   ul. Sienkiewicza 2; 44 – 100 Gliwice
5. Marszałek Województwa Śląskiego
   ul. Ligonia 46; 40 – 037 Katowice